

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

V ante L

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

ne, imperium arripuit: quod non multo post deficientibus ad Vespassianum militibus, una cum vita exiit. Reliquam ejus vitam pete ex Suetonio.

Vitator, Vide in APPELL.

Vitruvius, Architectus Veronenfis, cujus opera etiam hodie omnium manibus teruntur, varias in linguas transfusa.

Vitulus, Antiquis deus erat, qui credebatur vitam largiri: ut Sentinus sensum. Cxl. Rhod. lib. 25. cap. 30.

Vlitas, Apollinis cognomen apud Milesios: quod is sanitatis autor putaretur. Nam ad hunc, Iones usurparunt pro hinc: hoc est, recte valere: ut annotavit Ioannes Grammaticus. Vide & ad hunc dicitur putat cicatrices, quod sint nocce perianatorum vulnerum. Vide Macrobi. lib. 1. Satur.

Vlpiantus, Lucifco sultus, patria Tyrius, Adriani temporibus floruit, cujus scribitur presuit. Hic quum Gallias administraret, seditione oborta interfecit.

Vlubra, arum. Ignobilis Italix vicus juxta Velitras, nulla alia re quam quod in ipso educatus fuerit Augustus, memorabilis: ut annotavit Porphyrio in illud Horat. lib. 1. Epist. - quod peris, hic est, Est Vlubris, animus si te non deficit æquus.

Vlysses, dicitur, fuit filius Laertii (a quo Laertius cognominatus est) rex Ithacæ & Dulichii insularum, a quibus modo Ithacus, modo Dulichius appellatur. Fingitur ab Homero vir multa præditiis facundia, nec minore experientia, vafer conuilio, egregius bello, laborum patientissimus. Vxorem habuit Penelopem Icarii filiam, ex qua Telemachum filium suscepit: eamque, tanto opere adamavit, ut reliquis Græcorum principibus ad bellum Trojanum proficiscentibus, ipse insaniam simulaverit: futurum sperans ut tanquam bello inutilis domi retinqueretur. Iunctis itaque duobus generis animalibus, litus proscindebat, & frugum loco salem ferebat. Palamedem tamen virum prudentissimum latere non potuit: qui ut technam illius detegeret, aranti ille Telemachum filium in salem objecit: quod Vlysses conspicatus, ne filium læderet, aratum sublevavit. Quo argumento facile deprehensum est, non veram illam, sed simulatam esse insaniam. Pertractus itaque ad Trojam, strenuam, utilissimamque: eo in bello Græcis operam navavit. Nam & Achillem inter Lycomedis regis filias virginali habitu latitantem, ad bellum perduxit: & Agittas Heculis a Philote impetratas, ad Trojam pertulit: Cincetum quoque Laomedontis, qui super Scam porta Ilii servabatur, clam sustulit. Palladium quoque, una cum Diomede ex Troja, cæcis cultodibus, rapuit. Missus deinde explorator cum eodem Diomede, Rhæso Thraciæ rege occiso, equos ejus abduxit, priusquam Xanthi aquam degustassent. Erant autem hæc omnia in Trojanorum factis: sine quibus Troja expugnari non poterat. Cum Palamede fumentationis causa gravissimas inimicitias exercuit: cumque tandem per calumniam circumventum, lapidibus obruendum curavit. Occiso Achille in armorum illius judicio Ajaci prælatus est. Capta autem Troja, Orsilochem Idomeni Cretensis regis filium, obstantem ne legitima pars prædæ sibi decideretur, exorta sira interemit. Denique Polyxena ad Achillis tumulum jugulata, atque Astyanacte Hæctoris filio è turri præcipitato, quum navim conscendisset, tanquam in patriam rediturus, gravi exorta tempestate, primùm in Ciconum litus appulsius est. Atque inde rursus solvens, simili tempestate eiectus in Africam, ad Lophogorum gentem pervenit. Vbi quum socii lotum gustassent, ægrè inde potuerunt revelli. Inde rursus vela faciens, in Siciliam delatus est: ubi Polyphemi antrum cum duodecim sociis intravit, ex quibus quum Cyclops sex devorasset, eruto illi oculo præusto stipite, pellibus antrum involutus, cum superstitibus antrum evasit. Hinc in Aeoliam navigans, ab Aeolo ventos in utrum coastos obtinuit. Ex quum jam Ithacæ proximus esset, soluto utre à sociis thesaurum credentibus, restante vento denuò in Aeoliam expulsus est: sed ab Aeolo abactus, devenit ad Læstrygonas, quos ob immanitatem fugiens, ad Circeam pervenit: quum exploratores ejus in beluas mutassent, ipse sumpto à Mercurio pharmaco accessit impavidus, & stricto gladio eam coegit, ut socios suos pristinae formæ restitueret: quod quum fecisset, ejus postea consuetudine usus per totum annum, suscepit ex ea Telegonum filium: Hæsius vero Agrium & Latinum ex Circe genuisse dicit. Aegre deinde ab ea dimissus, ad Oceanum pervenit, ubi peractis lacrimis, ad inferos descendit, ibique, ex Anticlea matre, Elpenore, & Tiricia vate de multis certior factus, revertitur ad Circeam: & Elpenore socium, qui nuper inebriatus de scalis deciderat, honorifica prosequitur sepultura. Post hæc ad insulam Sirenum delatus est, quum cantus ne audiret, sociis aures cera obturavit: se autem ad malum alligari fecit, eaque ratione illarum insidias tutus evasit. Inde Scyllam transiens & Charybdin, non sine maximo periculo in Siciliam venit, ad ea loca ubi Phæthusa Solis filia cum duobus sororibus greges patris pascebat, iussitque, ne quis eos violaret: sed ipso doc-

miente socii fame coacti, suadente etiam Eurylocho plura ex gregibus animalia mactaverunt: quod scelus postea naufragio laerunt, adeo ut ne unus quidem sit servatus, præter unum Vlysses, qui arripito navis malo novè diebus à vento & undis hinc illinc ageratus, tandem ad Ogygiam insulam appulsius à Calypso nympha susceptus est: septemque annis ejus consuetudine usus, Nausithoem & Nausinooem filios, ut Hæsius do placet, ex ea genuit. Post hæc miseris ejus Jupiter, Mercurio in Ogygiam misso, imperat deæ ut Vlysses missum faciat. Confecta itaque rate, Vlysses rursus mari se committit. Verum quum jam Phæacis in conspectu esset, subito immissa à Neptuneo tempestate, navim fregit: actumque de eo omnino fuisse, nisi ejus misera Leucothoe, tabulam ei suppeditasset, cui ille innitens, incolumis in Phæacensium portum advavit: ibidemque, quod nudus esset, inter frondes seculo occultavit. V. tum non multo post à Nausicaa filia Alcinoi repertus, vestes accepit. Deinde Palladis opera ad Areten Alcinoi conjugem deductus, dona, naves & socios accepit, qui eum in Ithacam reduxere, in qua dormientem cum donis deposuere. Excitatus autem à Pallade, ipsius monitu habitum mendici accepit, & hoc modo ad suos subulcos pervenit: apud quos Telemachum quoque vidit. Demum ab Eumæo porcario iacognitus domum ducitur, ubi post multas injurias sibi à prociis illatas, tandem ab Euriclea nutrice agnitus, arma ex composito cum filio & duobus subulcis, quibus se indicavit, adversus procos sumens, eos ad unum omnes trucidavit, atque sic Penelopem recepit. Porro quum ex oraculo didicisset, se à filio interemptum iri, in locis abditis vivere decrevit. Telegonus autem filius ex Circe susceptus, patrem suum videre cupiens, Ithacam profectus est, ubi quum incognitus à domo patris prohiberetur, orta contentione patrem incognitum spina venenosa trigonis piscis traxit. Declinatur & Vlysses, Vlyssi, vel Vlysi, per secundam inflexionem. Virgil. 3. Aeneid. Et terram altricem sevi execramur Vlysi.

Vlyssippo, onis, Vel (ut alii scribunt) Olyssipo, & Vlyssona, Lusitanæ metropolis est, quæ à Strabone idem appellatur: Vulgò Lubona.

V ante M.

Vmbër, Vide VMBRIA.

Vmbria, [Vmbria Ital. Ducato di Spoleto. Ger. Ein landschaft in Italia, so sehr das Herzogthum Spoleto begreift.] Regio Italix, inter Apenninum & mare Adriaticum, ita dicta dicitur & Vmbria hoc est, ab imbre: quod Vmbri omnium Italix populorum antiquissimi, inundationi terrarum, imbrisque superfuisset credantur: ut refert Plinius libro 3. capite 14. Vel dicta est Vmbria ab umbra, quod ea regio propter altitudinem montium, & vicinitatem Apennini umbrosa sit. Lucanus libro 2: lus que sui pulso jam perdidit Vmbria Thermo. Olim trecenta oppida habuisse fertur, quæ postea Hetruscis deleverunt. Hodie sunt reliqua Sontinum, Fanum Fortunæ, Spoletum, à qua nunc ea regio ducatus Spoletinus dicitur, Nursia, Reate, Ameria, Tiphernum, Falginum, Nuceria, Assisina, Tuderum & Narnia.

Vmbër, a, um, possessivum, Vmber. Catullus: Aut parcus umbër aut obesus Hetruscus.

Vmbros, Vmbri, Fluvius Vmbriæ navigatorum capax, cujus meminit Plin. lib. 3. cap. 3.

V ante N.

Vnni Vide HVNNI.

V ante O.

Voberta, Villa est juxta Bilbilim Hispaniæ urbem, & Salonæ annem, umbris arborum, & frigiditate scaturientium fontium amoenissima, quam Martialis graphice depingit Liciano lib. 1. Epigram. 17.

Vocetius, [Ger. Der Obberg.] Mons apud Rauracos, ob salebras, & lamas viatori admodum incommodus: in quem Helvetii à Cæcinnæ victi confugerunt: ut refert Tacit. libro 17.

Voconii forum, Arcemiorum civitas in Gallia Narbonensi, cujus meminit Plin. lib. 3. cap. 4.

Vocontii, [Ger. Vöster im Delphinat bey dem saß Drentia.] Narbonensis Gallie populi sunt, quorum civitas Tricorium commemoratur à Plin. lib. 3. cap. 4.

Vogësius, penultima correpta, Mons est Gallie Belgicæ, Sequanos & Lingones dividens à Mediomatricibus, ex quo Mosa & Araris fluvii nascuntur. Luc. libro 1: Castraq; Vogelcurvam super ædua ripam Pugnaces pectus colimebant Lingones armis.

Volaterræ, Strabo lib. 5. Hetrutiæ oppidum est, non procul à mari, in edita planitie collis situm, ad quam x. stadiorum est ascensus. Hinc Volaterrani, pro urbis hujus incolis, & Vada Volaterrana apud Plin. lib. 3. cap. 3.

Völce, [Ger. Langenstem] Populi Gallie Narbonensis, trans Rhodanum, Occidentem versus: ex quibus qui flumini pro ci-

V + mi f. 37.